

بر جستگي های امام جواد (علیه السلام)

در روایت حسین بن بشار آمده است امام رضا (علیه السلام) فرمود:

«به خدا سوگند! روزان و شبان، به پایان نخواهند رسید تا آنکه فرزند پسری از نسل من به دنیا آید و جانشین من شود؛ حق را زنده می کند و باطل را نابود می سازد.»^۱

و چون امام جواد (علیه السلام) به دنیا آمد، اما رضا علیه السلام در همان شب به اصحاب و یاران خود فرمود:

«یقین برای من، فرزندی همانند موسی بن عمران متولد گردید که شکافنده دریاهاست و چونان عیسی بن مریم (علیهما السلام) است؛ پاک و مقدس است مادری که او را زاده است و بی گمان، چنین مادری پاک و پاکیزه آفریده شده است.»^۲

پاداش دوستدار محمد (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام)

کلینی روایت کرده است:

محمد بن علی بن موسی الرضا (علیه السلام) عرض کرد:

«حتی اگر قطعه قطعه شوم محمد (صلی الله علیه و آله و سلام) را دوست دارم و اگر باقیچی پاره پاره شوم از دوستی ایشان باز نخواهم گشت، حضرت به او فرمود:

۱. اختیار معرفه الرجال: ۵۵۳، شماره ۱۰۴۴.

۲. اثبات الوصیه: ۲۱۰، بحار الانوار: ۵۰: ۱۵.

بدون تردید محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) علی (علیه السلام) هم با تو، همانگونه رفتار خواهند کرد آن دو بزرگوار، پاداشی برای تو درخواست خواهند کرد که بذل و بخشش تو به آنها، معادل یک جزء صد از هزار جزء آن پاداش نخواهد بود.»^۱

جایگاه اهل بیت (علیهم السلام)

کلینی روایت کرده است: محمد بن سنان گفت:

خدمت امام جواد (علیه السلام) بودم و سخن از اختلاف شیعه گفتم، آن حضرت فرمود:

ای محمد! بی گمان خدای متعال، همواره در یگانگی خود بی همتا بود، سپس محمد (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام) و فاطمه (سلام الله علیها) را آفرید و آنها، هزاران سال درنگ کردند، آنگاه تمام موجودات خود را پدید آورد و محمد (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام) و فاطمه (سلام الله علیها) را گواه آفریده آنها گرفت و فرمانبرداری ایشان را برعهده موجودات نهاد و امور آنها را به ایشان سپرد، بنابراین، محمد (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام) و فاطمه (سلام الله علیها)، هر چه را خواهند، ناروا می شمارند و و چیزی را اراده نمی کنند، جز اینکه خدای متعال نیز همان را اراده می فرماید، سپس فرمود: ای محمد! این همان آئینی است که هر کس از آن جلو افتد، گمراه می شود و هر کس از آن عقب ماند، منحرف گشته و هر کس پا به پای آن حرکت

۱. تفسیر امام عسکری (علیه السلام): ۳۳۶: ۲۱۰.

معرفی کتاب

محتوای این بروشور از کتاب فرهنگ جامع سخنان امام جواد(علیه السلام) است برای مطالعه بیشتر میتوانید به این کتاب مراجعه فرمایید:

یحیی بن اَکثم: و در خبر است که: «مثل ابوبکر و عمر در زمین مثل جبرئیل و میکائیل است در آسمان». پ امام جواد علیه السلام: و این مطلب نیز قابل تأمل است؛ زیرا جبرئیل و میکائیل دو فرشته مقرّبی هستند که هرگز معصیت پروردگار را نکرده و حتی برای لحظه‌ای از طاعت خداوند دور نشده‌اند، ولی ابوبکر و عمر مدّتی از عمر خود را در حال شرک به سر می بردند و درست است که بعد، اسلام آوردند اما بیشتر عمرشان را مشرک بوده‌اند؛ پس تشبیه آن دو به آن دو محال است.

یحیی بن اَکثم: و حدیث است که آن دو سیّد و سرور میانسالان اهل بهشتند. نظر شما درباره این حدیث چیست؟ حضرت جواد علیه السلام: این حدیث نیز محال است؛ زیرا اهل بهشت همگی جوانند، و شخص میانسالی در میانشان نیست، و این خبر از جعلیات بنی امیّه در ضدّیت با حدیثی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره حسن و حسین علیهما السلام فرمودند که آن دو سرور جوانان اهل بهشت هستند... این س‌ؤال و جوابها ادامه داشت و یحیی بن اَکثم همچنان به خواندن احادیث گوناگون پیامبر درباره تحسین ابوبکر و عمر ادامه می داد ولی امام جواد علیه السلام از راه عقل و گفته های پیامبر اثبات می نماید که آن احادیث باطل و جعلی هستند^۱.

۱. احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۴۴۶

نماید، رستگار می شود، پس ای محمد! آن را به چنگ آور و بدان پای بند باش^۱. یحیی بن اَکثم که از علمای شناخته شده آن دوران بود در مجلسی با حضور مأمون و گروه زیادی از حضار، شروع به پرسیدن سوال از امام جواد علیه السلام نمود: یحیی بن اَکثم: ای زاده رسول خدا، نظر شما درباره این خبر چیست: «روزی جبرئیل بر رسول خدا صلی الله علیه و آله فرود آمده و گفت: ای محمد، خداوند عزّ و جلّ به تو سلام رسانده و می فرماید از ابو بکر پرس آیا از من راضی است زیرا من از او خشنودم؟» حضرت فرمود: من منکر فضل ابوبکر نیستم، ولی بر راوی این خبر واجب است که حدیثش را با حدیث دیگری که از آن حضرت صلی الله علیه و آله نقل شده مقابله کند که در آخرین سفر حجّ فرمود: «دروغ بر من بسیار شده، و پس از من نیز زیاد خواهد شد؛ پس هر که از روی عمد بر من دروغی ببندد باید جایگاه خود را در آتش قرار دهد. بنابراین هرگاه گفته ای از من به شما رسید آن را بر کتاب خدا و سنّت من عرضه کنید، هر چه موافق قرآن و سنّت من بود را بگیرید و مخالف آن دو را نگیرید» و این خبری که نقل کردی با قرآن نمی خواند. خداوند متعال فرموده: «و همانا ما انسان را آفریده ایم و آنچه را نفس او وسوسه می کند می دانیم و ما به او از رگ گردن نزدیکتریم - سوره ق، آیه ۱۶» اما بنا بر آن حدیث، راضی بودن یا نبودن ابوبکر بر خدا مخفی بوده و خواسته است که آن را از ابوبکر بپرسد. این مطلب به لحاظ عقلی محال است.

۱. کافی ۴۴۱: ۱ح ۵.